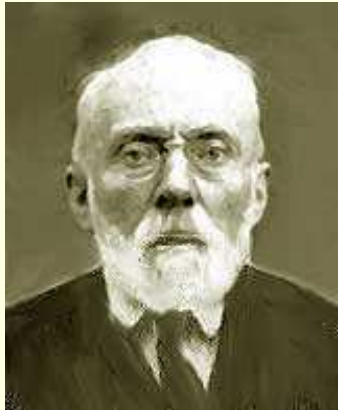
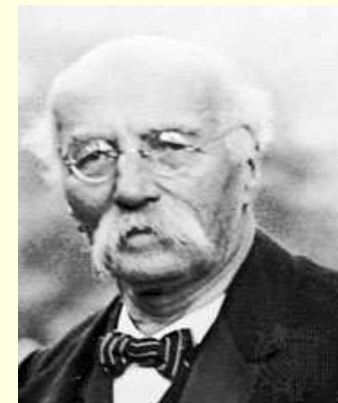

Dokument jako soubor potenciálních informací

- pojem kniha obecně zahrnuje: hliněné destičky, papyrové svitky, pergamenové kodexy, papírovou knihu
- konec 19. stol. diverzifikace knihy, pojem nahrazen → **dokument**
- zavedl belgický právník Paul Otlet (1863-1944)
- s dalším právníkem, Henri Lafontainem, založili FID (Mezinárodní bibliografický ústav) v Bruselu

Paul Otlet (1863-1944)

Henri La Fontaine (1854 – 1943)

Dokument

- **FID**

- zkvalitňuje metody analyticko-syntetického zpracování dokumentů
- rozšiřuje MDT
- pokus zpracovat celosvětovou knižní produkci – neúspěšný → první globální projev v této oblasti
- **kritéria rozlišování dokumentů:**
 - dle *způsobu záznamu dat*: písemné, obrazové, zvukové, audiovizuální, elektronické, digitální
 - dle *odvozenosti obsahu*: primární, sekundární, terciární
 - dle *kontinuity*: periodické a neperiodické
 - dle *míry zveřejnění*: zveřejněné, nezveřejněné a interní

Dokument v užším pojetí

- pojem dokument – běžný význam: jakýkoli hmotný nosič, na němž znakově zaznamenány znalosti či zkušenosti, tj. potenciální informace
- dokument **v užším pojetí** prosazuje např.:
 - S. R. Ranganathan: dokument – záznam na plochém povrchu zachycující mikromyšlení
 - Jesse S. Shera: dokument – grafický záznam
 - Louis Shores: dokument – generická kniha
 - Jiří Cejpek: dokument – hmotný nosič nesoucí znakově zaznamenané znalosti

Dokument v širším pojetí

- dokument **v širokém pojetí:**
 - P. Otlet: v knize *Traité de documentation* (Pojednání o dokumentaci) → mezi dokumenty zahrnuje i 3-dimenzionální objekty
 - Suzanne Briet – *Qu'est-ce que la documentation*: dokument je doklad podpírající fakta. Nejen text, ale i **evidence**.
- ➔ Kdy je antilopa dokumentem?
 - Aby byl objekt dokumentem, musí splňovat:
 - materialita – pouze fyzické objekty a znaky
 - intencionalita – je záměrem, že objekt je ošetřený jako evidence
 - zpracovanost - musí být zpracován do formy dokumentu
 - fenomenologická pozice – objekt musí být vnímán jako dokument

Dokumentalistika

- dokumentalistika - teoretický a praktický obor, zabývá se dokumentací, tj. systematickým sběrem, pořádáním, vyhledáváním a distribucí potenciálních informací
- vedle knih tzv. šedá literatura, ale i dalších druhů dokumentů – časopisy, noviny, letáky kalendáře ...
- 1. pol. 20. stol. – vedle knihoven další instituce zprostředkovávající dokumenty, např. bibliografická, dokumentační a informační střediska a centra, pracoviště poskytující různé dokumentační služby

Druhy dokumentů

- nové druhy dokumentů:
 - ➔ **vizuální dokument** – člověk vyměnil ucho za oko (McLuhan). 20. stol. televize, video apod. → převažují obrazové nad textovými dokumenty
 - ➔ **zprostředkovaný dokument** – technický pokrok → záznamy v podobě technických dat → člověk vnímá až po převedení do smysly zachytitelných soustav. Přehrávané pomocí technických přístrojů.
 - gramofonová deska, magnetonové pásky, kompaktní disky, počítačové nosiče – diskety, CD ROM, DVD apod.

Typy dokumentů

- ⇒ **textový dokument** – tištěný či psaný jazykový projev, může doprovázet ilustrace, zvukový nosič
- ⇒ **auditivní dokument** – na nosičích zaznamenána řeč, hudba nebo zvukové projevy. Určen k reprodukci a příjmu pomocí zvláštního technického zařízení – např. gramofon, přehrávač magnetofonových pásek apod.
- ⇒ **audiovizuální dokument** – na nosičích zaznamenán současně zvuk a obraz. Audiovizuální reprodukce pomocí technického zařízení – např. promítací přístroj

Typy dokumentů

- ⇒ **masmediální dokument** – synchronní vysílání a příjem mluveného projevu, hudby a obrazu – rozhlas, film, televize
- vynález elektrického proudu → přenos na dálku. Globální rozšíření různých forem nepřímé sociální komunikace - filmová představení, poslech rozhlasu, televizní diváctví atd.
- synchronní působení – již v historii – kultovní/náboženské obřady, projevy králů, divadelní představení
- zapojení všech smyslů: př. katolická mše – slovo a hudba (sluch), velebnost a nádhera chrámového interiéru (zrak), vůně kadidla (čich), přijímání chleba a vína (chuť) a podávání rukou (hmat). Spojovacím článkem křesťanského náboženství - Bible jako textový dokument

Typy dokumentů

- ⇒ **digitální dokument** – po vynálezu počítače - určitou dobu trvá, než si lidé uvědomí, že vznikl nový typ dokumentu s odlišnými vlastnostmi od dosavadních druhů dokumentu
 - jakýkoliv znak fonetické abecedy, obrázkového písma, jakýkoliv obraz, zvuk či soubor algoritmizovatelných hodnot převeden na řetězec jedniček a nul → podstata digitálního dokumentu
 - počítač pracuje s dvojkovou soustavou obrovskými rychlostmi
 - lidé čtou v abecední podobě, vnímají obrazy na obrazovkách, zvuky na reproduktorech

Vlastnosti digitálního dokumentu

1. formální transformovatelnost - změna znakového systému, ne obsahu → ukládání do počítače (digitalizace), výstup z počítače. Data lze přenášet z jednoho druhu nosiče na druhý (např. disketa → CD-ROM)
2. automatická obsahová transformace – pomocí programů, např. zhušťování textu (anotace, abstrakt apod.), automatický překlad z jednoho přirozeného jazyka do druhého apod. Proti intelektuální činnosti člověka nedokonalá → přirozený jazyk
3. automatické vyhledávání – metoda fulltextu, u digitalizovaných obrazů metoda umělé inteligence pro rozpoznávání objektů (např. letecké snímky)
4. pružná manipulovatelnost s daty při tvorbě struktury či restrukturalizaci textu, obrazu či hudebního díla

Vlastnosti digitálního dokumentu

5. rychlý přenos dat v globálním prostoru – od podzemí/dna oceánů (kabelové spojení) po vesmír (družicové spojení)
6. manipulovatelnost s daty (bod 4) → vytváření systémů hypermediální (virtuální) reality
7. oproti fyzickému/lokálnímu soustředování dokumentů (knihovny, archivy) soustředování a zpřístupňování z globálně rozprostřené počítačové sítě (Internet) → globální či vesmírné komunikační paradigma
8. napodobitelnost (reprodukce) výtvarného/hudebního díla v míře přesahující rozsah lidského zraku a sluchu → nerozeznáme smysly digitální kopii od originálu → vytváření neomezeného množství plnohodnotných kopií bez vlivu na kvalitu

Elektronický dokument

- vlastnosti digitálních dokumentů odlišné od starších dokumentů → **elektronický zdroj**
- alternativní názvy: homogenní jednotka, propojené homogenní jednotky, kontextová expozice propojených jednotek a homogenní jednotka vytvořená uživatelem
- charakteristika: rozvolnění vztahu mezi tvůrcem a uživatelem, hravý a tvořivý stavebnicový princip. Uživatel se stal tvůrcem či spolutvůrcem nového dokumentu
- odstranění hranice mezi různými druhy elektronických zdrojů (hypertextovost, multimedialita)

Dokumenty v institucích

- **knihovna** (bibliotéka, z řec. biblos = kniha, téké = police) – kulturní, informační a vzdělávací instituce. Shromažďuje, zpracovává a uchovává organizovanou sbírku dokumentů, poskytuje knihovnické a informační služby (TDKIV). V současnosti se vzdaluje původnímu předmětu – knihám
- obohacování knihovních fondů o nová média → označení knihovna zastaralé
- **mediatéka**: druh knihovny shromažďuje/zpřístupňuje organizovaný soubor knih, časopisů, obrazových, zvukových a audiovizuálních dokumentů

Dokumenty v institucích

- **artotéka:** stejné činnosti s obrazovými a dalšími druhy dokumentů, pojmenované podle druhů na které se soustřeďují

- široký pojem knihovna – jediný spolehlivý znak: uspořádanost knihovního fondu v míře umožňující pohotově a spolehlivě vyhledat požadované dokumenty. Hromada knih není knihovnou

Dokumenty v institucích

- nové druhy dokumentů (rozhlasová zpráva, rozhlasový/televizní reklamní šot, různé druhy zábavních pořadů) – po odeznění zachována jen část – uloženy v knihovních fondech masmediálních institucí – **filmotéky, videotéky, fondy odvysílaných textů** apod.
- mnoho originálních a cenných myšlenek prostřednictvím rozhlasu a televize je vyslechnuto anebo zhlédnuto a tím odezní
- tempo vyslechnutí/zhlédnutí neurčuje příjemce, ale vysílající. Příjemce může pouze regulovat jejich výběr
- vracet se k nim a hlouběji je promýšlet je podmíněno dodatečnou nahrávací činností, která vede zpět k vytvoření „tradičního“ dokumentu